

роденъ маломощенъ илъ зайфъ, заради това той є
длженъ да остави своёто си имение на мене за пре-
храниеніе и подкрепленіе на мое то здравїе.

Отговара ваша та: ѿ праѣднѣйшии съдїе гра-
да нашего! моёто преніе илъ мои та кавгы сосъ то-
года моего сына, и главнаго ми противника, не є
дрѣга освѣнъ таа: той юще отъ дѣтинства ми вѣ-
ше всегда противъ въ сичките мой слѣчи, заради
това и азъ додѣ съмъ живъ, отлачавамъ го отъ
наслѣдїе то мъ и отъ вѣщена та мъ. И ницио дрѣго
толкова нещеше да ми вѣде радостно, колкото ако
да беше лишилъ илъ отлачилъ и него Божъ ѿ тѣлъ
животъ, каквото го азъ отлачихъ отъ наслѣдїето мъ:
Воистинѣ многого мѣ судилѣ землята сосъ терпѣ-
ніето си, какъ не є поглѣтнала такове проклято ис-
чадїе за оутрашеніе на дрѣгите, цюто дано бы се
научили поне онъ давоздѣватъ достодолжна честь
на родители тѣ си:

А дѣто казва мой-о сынъ и мой-о противника,
чи вмѣсто него съмъ прїалъ присвѣннаго сына илъ
хранилика, и что то казва пакъ, чи ми є сѣшнъ сынъ
и азъ го лишихъ ѿ наслѣдїе то мъ, за тѣа работы
азъ отговарамъ, какъ, не азъ се отрекохъ отъ ме-